

OBČASNÍK FARNOSTÍ KYSELOVICE CHROPYNĚ BŘEST

VÁNOCE 2020

Pane Ježíši,
máme Tě před očima jako dítě
a věříme, že jsi Boží Syn,
který se stal člověkem.
Podobě jako v Betlémě
i my spolu s pastýři
a Pannou Marií
se Ti klaníme a vyznáváme,
že jsi náš jediný Spasitel.
Ochraňuj naše rodiny,
žehnej našim dětem
a dej, ať nám vždy vládne láska,
kterou jsi přinesl.

(Z modlitby papeže Benedikta XVI.
u Pražského Jezulátka 26.9.2009)

JAKÉ BUDOU LETOŠNÍ VÁNOCE?

Jen Bůh ví. Snad to vše, co se okolo nás děje, dopustil proto, abychom se naučili žít jinak. Nebažít tolik po hmotných věcech, po radostech tohoto světa. Tento svět a všechno, co je v něm, je dočasné, pomíjivé.

Bůh nás však stvořil k vyššímu cíli, k věčnému životu v Božím království. Možná máme teď příležitost si to více uvědomit, když je tolik omezení, co se smí, co ne a za jakých podmínek. Hledejme jinou, vyšší radost.

Vánoce bývají často spíše příležitostí nakupovat, utrácet, přejít se až k prasknutí. Zapomíná se na skutečnou podstatu těchto nádherných svátků. Přejde mi to, jako bychom přehlíželi krásný a hodnotný obraz a soustředili se pouze na rám.

Četl jsem kdysi příběh, jak poté, co císař Josef II. zrušil kláštery, rozprodával se jejich majetek za pakatel. Jeden obchodník skupoval ve velkém krásné a historické obrazy z klášterů, většinou samozřejmě svaté obrazy.

Ptali se ho: „Vy jste tak pobožný?“ „Ale kdepak,“ odpověděl, „obraz vyříznu a zahodím, ale ty nádherné pozlacené rámy dobře prodám.“

Zatímco krásný obraz si můžeme pověsit i bez rámu (ten má pouze podtrhnout krásu obrazu), rám bez obrazu je prázdný. Příliš smyslu nedává.

Tak si někdy říkám, jestli se někdy nechováme jako ten obchodník. Jádro Vánoc, spočívající v radosti, že Bůh se k nám sklonil, stal se jedním z nás a narodil se jako malé dítě, toto jádro Vánoc vynecháváme, vyřezeme a zahodíme jako ten vzácný obraz. Navěsíme si na zeď prázdný pozlacený rám: dárky, přemíru jídla apod.

Kéž by nám letošní rok přinesl zkušenost, že lze žít i jinak, třeba i skromně a přitom šťastně.

Přeji Vám všem z celého srdce, abyste prožili Vánoce v Boží přítomnosti, ať už ten vnější rám bude jakýkoliv (zlatý a umělecky vyřezávaný, obyčejný nebo třeba i žádný).

„Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle“ ať radostně zní v našich kostelích, domovech i srdcích za všech okolností!

Otec Stanislav

HONBA ZA IDYLOU VÁNOC, ANEB CO JSOU VÁNOCE DOOPRAVDY?

Vánoce v televizi, na ulicích, na pracovišti, na limonádách. Člověk se málem bojí otevřít sardinky.

Hlasatelé v televizi se tváří *svátečně*, z mnohých stran

zaznívá, že normální je prožívat vánoční pohodu. Sentiment teče proudem. Honba za *idylou* Vánoc přináší své hořké plody. Nervy se napínají. Stres, uštvanost a nervozita dostávají navrch. *Rodinné svátky* jitrí bolest lidí z rozpadlých rodin, lidí opuštěných, lidí nezakotvených. Na vlně Vánoc se vozí obchodníci, politici, zloději...

Podoba dnešních Vánoc se tak stává karikaturou Vánoc původních.

Vánoce hlásají dobrou zprávu, že Bůh se v Ježíši solidarizoval s lidmi. Nenarodil se do žádné idyly. Mocný Bůh přišel jako bezmocné dítě.

Bohatý Bůh přebýval v jeslích ve chlévě. To vše proto, abychom uvěřili, že je *Bůh s námi*, že s námi má dobré úmysly, že nám rozumí, a že nás má rád...

Tento Bůh má dobré úmysly i s Tebou, záleží mu na Tobě, rozumí Ti a má Tě rád. Neboj se!

On chce být *Bůh s Tebou* v radostech i starostech, v idyle i v neidyle...

www.vira.cz

podle knihy: *Ve víru víry*

 /skautichropyne

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

... AŽ PROZÁŘÍ NEJEN VÁŠ DOMOV!

Přijít si pro něj můžete
ve **středu 23. prosince**
k vánočnímu stromu

v Chropyni od 16:00-17:30

v Břestě od 18:00 hod.

 Český rozhlas České dráhy Česká pošta

VÁNOČNÍ POŘAD BOHOSLUŽEB

	Chropyně	Břest	Kyselovice
čtvrtek 24. prosince Štědrý den	22:00	15:00	20:00
pátek 25. prosince Boží Hod vánoční	9:00	10:30 <i>11:30 lat.</i>	7:30
sobota 26. prosince Sv. Štěpána	7:30	9:00	10:30
neděle 27. prosince Sv. Rodiny	7:30 <i>11:30 lat.</i>	9:00	10:30
čtvrtek 31. prosince Sv. Silvestra	17:30	16:00	---
pátek 1. ledna Matky Boží Panny Marie	<i>11:30 lat.</i> 17:30	9:00	10:30

Poznámka: lat. = latinská mše svatá

I když letošní rok je velmi zvláštní a komplikovaný vzhledem k situaci, kterou prožíváme, bohoslužby slaveny budou. Podle aktuálních poměrů a opatření, jež budou právě panovat, pravděpodobně s mnoha omezeními.

PŘÍLEŽITOST K PŘEDVÁNOČNÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ

V NEDĚLI 20. PROSINCE

Chropyně	14:30 – 15:45	P. Orság, P. Zatloukal a P. Trčka
Břest	14:00 – 15:30	P. Jarosz, P. Káňa, P. Kopřiva
Kyselovice	16:00 – 17:00	P. Kopřiva
		Změna vyhrazena

Také je možné přistoupit ke svátosti smíření i průběžně kdykoliv v předcházejících týdnech (nejlépe přede mší sv. ve všední dny), aby se zbytečně netvořily fronty a nedocházelo k velkému shlukování lidí.

KOSTEL OTEVŘEN K NÁVŠTĚVĚ JESLIČEK

*Maria porodila svého syna,
a položila do jeslí,
protože v zájezdním útulku
pro ně nebylo místo. (LK 2,1)*

Chropyně 14:00 – 16:00

pátek 25. prosince (Boží Hod)
sobota 26. prosince (sv. Štěpána)
pátek 1. ledna (Nový rok)

Břest 14:00 – 16:00

pátek 25. prosince (Boží Hod)
sobota 26. prosince (sv. Štěpána)

Kyselovice 14:00 – 15:30

pátek 25. prosince (Boží Hod)
sobota 26. prosince (sv. Štěpána)

ZASVĚCENÍ DÍTĚTI JEŽÍŠ

(Pro modlitbu u jesliček v rodině)

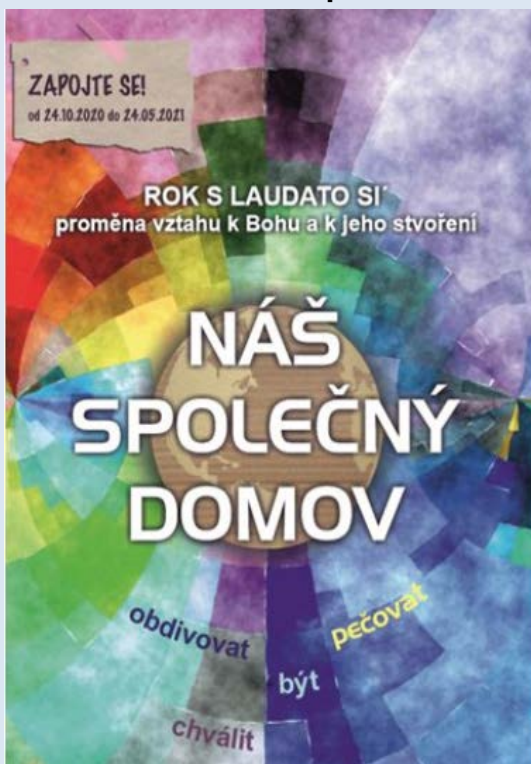
Ježíši, Božské dítě,

věříme v tebe, doufáme v tebe, milujeme tě a klaníme se ti jako svému Králi. Svou moc a slávu jsi skryl do podoby malého dítěte. Mnoho národů světa tě takto uctívá. I my tě uctíváme ve tvém Dětství, jako našeho Pána, Spasitele a Boha, který všemu vládne a všechno tvoří nové. Věříme, že nás miluješ, proto chceme dnes začít nový život. Prosíme tě, smiluj se nad námi, odpusť nám naše hříchy a stvoř nám srdce čisté – srdce dítěte. Ty víš, že nejsme schopni bez tvé pomoci vykonat žádný dobrý skutek. Dej nám své požehnání, abychom byli schopni konat alespoň malé skutky lásky. Odevzdáváme se ti. Dívej se našima očima, usmívej se naším úsměvem, promlouvej našimi ústy, pracuj našima rukama. A kdybychom na tebe někdy zapomněli, připomeň se nám způsobem tobě vlastním – milosrdenstvím a něžnou láskou. Přijmi nás, malý Králi, do svého Nejsvětějšího Srdce jako své malé bratry a sestry a obejmi nás svou láskou.

NÁBOŽENSTVÍ

V letošním školním roce jsme v září zahájili výuku náboženství ve škole v Břestě, což sice netrvalo dlouho, ale byly to moc pěkné hodiny. Děti dostaly složky, do nichž jim postupně přibývají pracovní listy, díky kterým poznávají Boží lásku. Vyprávěli jsme si o tom, jak pro nás Bůh stvořil celý svět, abychom se o něj dobře starali. I dnes nám to připomíná papež František v encyklice *Laudato si*.

Katechetické centrum v Brně pro rodiny připravilo úžasný projekt s názvem *Náš společný domov*, který bych všem rodinám chtěla doporučit. Informace o něm najdete na www.kc.biskupstvi.cz

V dalších hodinách jsme si připomněli, že nám Bůh dal anděly strážné – Boží služebníky – kteří nás chrání a pomáhají nám. Také jsme si vysvětlili, co to znamená, že jsme Božím obrazem, a čím se mu můžeme podobat. V rodině se někdo podobá víc tatínkovi, někdo mamince, anebo třeba někomu z prarodičů. Může to být barva vlasů, výška, hlas, nadání, povaha atd. Nemáme však zapomenout, že od Pána Boha jsme dostali nesmrtelnou duši a svobodnou vůli, můžeme se tedy rozhodovat a záleží jen na nás, jestli se v životě budeme rozhodovat pro dobro nebo pro zlo. Hřích ničí přátelství s Bohem a naši

nejmenší se dozvěděli, že už první lidé selhali a svět se po prvním hříchu změnil.

Bůh však chce spravedlivé zachránit a v průběhu dějin to mnohokrát dokázal. My jsme si záchranu ukázali na příběhu o Noemovi, který postavil archu a zachránil před potopou svou rodinu i zvířata.

Děti už také vědí, že v Babylóně lidé chtěli být jako Bůh a mysleli si, že Boha nepotřebují...

A jak to máme dnes? My se učíme Pána Boha poznávat a v adventní době se chceme připravit na setkání se slíbeným Zachráncem, jehož příchod zvěstoval anděl Gabriel Panně Marii.

Krásné setkání s narozeným Božím Synem o Vánocích přeji všem čtenářům.

Katechetka Markéta

VŠICHNI JSME KŘEHČÍ, ZÁROVEŇ ALE VZÁCNÍ A JEDINEČNÍ

**Dokud se nesmírím
se svými vlastními slabostmi,
nebudu se moci opravdu rozvíjet.**

Dokud se nesmírím s tím, že jsem směsicí světla i stínů, kvalit i nedostatků, zralosti i nezralosti, lásky i nenávisti, dokud neuznám, že jsme všichni dětmi jednoho otce, dokud nepřestanu rozdělovat svět na *nepřátele* (ty špatné) a na *přátele* (ty dobré), nepřestanu kolem sebe stavět bariéry a šířit kolem sebe předsudky. Nebudu se tak moci opravdu rozvíjet.

Když ale připustím, že mám slabosti i chyby, ale že je mi zároveň odpuštěno, mohu postupovat k vnitřní svobodě a k opravdové lásce.

Jen tak se mohu smířit nejen se svými nedostatky a slabostmi, ale i s nedostatky a slabostmi ostatních.

I oni totiž našli u Boha odpuštění a mohou se tak rozvíjet ke svobodě a lásce.

Tak snadno
si všimneme
nedokonalosti druhých,
namísto abychom
zdůraznili,
co je v nich dobrého.

Když totiž škatulkujeme lidi, odpíráme jim tak možnost růstu. Ježíš nám říká, abychom nesoudili a neodsuzovali. Když soudíme, je to často proto, že v sobě máme něco, kvůli čemu se cítíme vinní a co nechceme sami vidět nebo ukazovat jiným.

Je snazší mluvit a vycházet ze svých zranění než ze svého středu, v němž je přítomen Ježíš.

Tak snadno si všimneme nedokonalosti druhých, namísto, abychom zdůraznili všechno to, co je v nich dobrého.

Pro zlo, které vidíme mimo sebe a s nímž bojujeme, si nevšímáme zla, které přebývá v nás samotných.

**Všichni
jsme smrtelní a křehcí,
ale všichni jsme rovněž
vzácní a jedineční.**

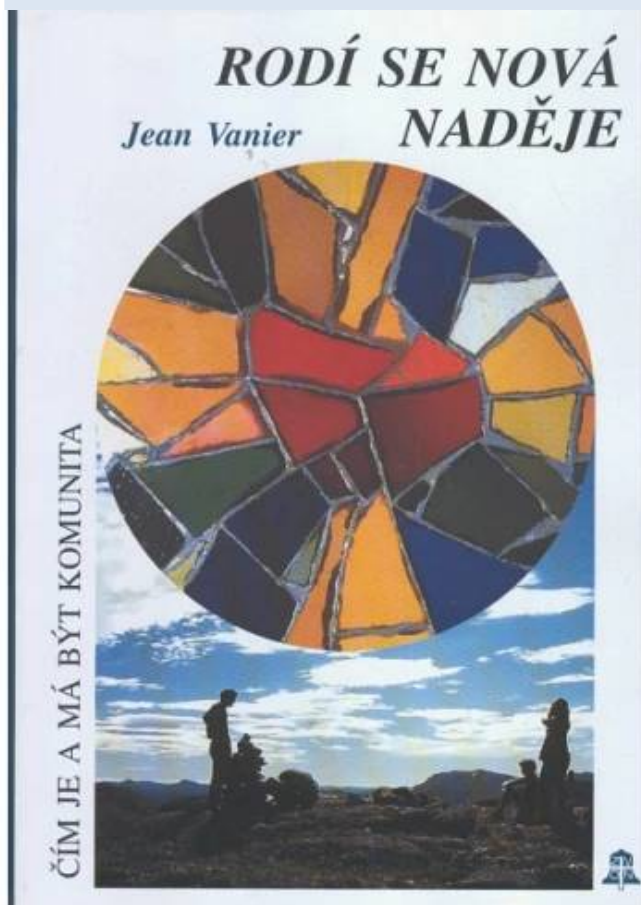
Nemůžeme druhé přijmout takové, jací jsou, a odpustit jim, pokud neobjevíme, že Bůh i nás opravdu bere takové, jací jsme, a že nám odpouští.

Je to hluboká zkušenost vědět, že jsme Bohem milováni a podporováni se všemi svými ranami a s celou svou malostí.

Všichni jsme smrtelní a křehcí, ale všichni jsme rovněž vzácní a jedineční; všichni můžeme postupovat k větší svobodě.

www.vira.cz

podle knihy *Rodí se nová naděje*

FARNÍ MUŠLE

Kdo by se chtěl hlouběji zamýšlet nad aktuálními otázkami víry, tomu chci doporučit web *farnimusle.cz*.

Pod záložkou *Katecheze on-line* si můžete prohledat sekce a šuplíky.

Cenné jsou na tomto webu *Procházký světem víry*, které uvádějí do daného tématu a v jejichž závěru bývá vědomostní kvíz. Během těchto *procházek* už byla možnost zamyslet se nad posláním Matky Terezy, v listopadu jsme si připomněli naši víru v život věčný (Čas dušičkový), seznámili jsme se s novým blahoslaveným Carlem Acutisem (v roce 2006 zemřel jako patnáctiletý kluk, už jako malý objevil přátelství s Ježíšem a díky internetu šířil víru moderním způsobem), a také jsme vzpomínali na naši národní patronku svatou Anežku Českou.

Nyní si můžete přečíst inspirace k prožívání adventní doby. K daným tématům se můžete podívat na videa, pustit písničky a dětem třeba vytisknout omalovánku.

katechetka Markéta

MIMOŘÁDNÝ ROČNÍK

BIBLE A MY

Soutěž *Bible a my* pomáhá dětem a mladým lidem otevřít knihu knih.

Už téměř 30 let ve školách probíhaly jednotlivé ročníky s různými tématy, ale v tomto školním roce to nebude možné.

Soutěž *Bible a my* nebude mít klasický průběh, je však vyhlášen mimořádný ročník, který byl v elektronické podobě spuštěn na začátku adventní doby.

Kdo chce, může si ze svého domova vyzkoušet své znalosti o Bibli. Stačí jen vyplnit soutěžní kvíz, který najdete na webu www.bibleamy.cz.

Další kolo bude spuštěno po novém roce a třetí kolo proběhne v postní době.

Žákům i studentům přeji odvalu k soutěži a k poznávání Božího slova.

katechetka Markéta

*Ježíš přišel tam, kde byli učedníci.
Ze strachu před židy měli dveře
zavřeny.*

Stanul mezi nimi a řekl:

„Pokoj vám!“ (Jan 20,19-21)

NEPLATÍ PRO NĚJ ZÁKAZ VYCHÁZENÍ A PŘICHÁZENÍ...

V Bibli čteme že „Ježíš přišel zavřenými dveřmi“ – tam, kde seděli vystrašení učedníci. Ježíš k nim přišel a řekl jim: „Pokoj vám!“

Pane Ježíši, zveme tě, abys přišel ke každému z nás, navzdory našim zavřeným a zarýglovaným dveřím.

Věříme, že ty dokážeš vstoupit i skrze zavřené dveře! Pro tebe nejsou zavřené dveře překážkou. Ty přicházíš, prolamuješ naši uzavřenost, a přitom přinášíš pokoj.

Prosíme tě, Pane Ježíši, vejdi do všech těch situací, které nás uzavírají. Vstup do všech těch situací, jež nám nahánějí strach. Vstup do všech záležitostí, které nám berou chuť k životu, chuť ke změně.

www.vira.cz

podle knihy: **Rozjímavý růženec**

NEMYSLÍM SI, ŽE KORONA JE BOŽÍ TREST, ALE ...

Nemyslím si, že Korona je Boží trest.
Takového Boha si nedokážu představit.
Ale pevně věřím, že skrze nejrůznější krize
u nás Bůh klepe a zve nás k zamyšlení.

Kardinál Christoph Schönborn, twitter @KardinalWien, 3. 4. 2020

A CO NA TO HOSTINSKÝ Z BETLÉMA?

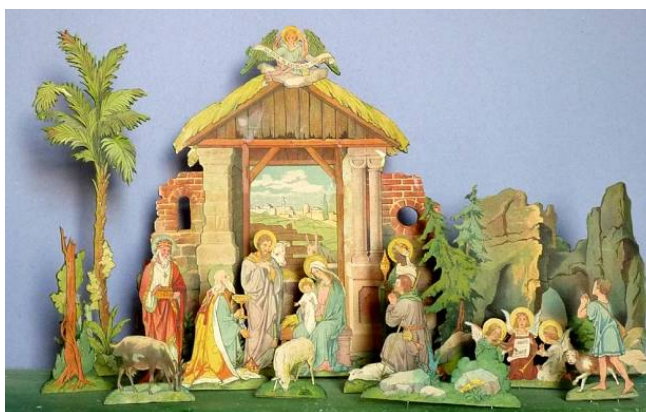
Hostinec bývá v našich betlémech místem zahaleným v šeru, s dveřmi na sedm západů, občas s pouliční svítilnou, vrhající kolem sebe skomírající světlo.

Pamatuji si, že v jednom betlémě jsem viděl postavu hostinského, vyklánějícího se z okénka takového hostince. Byl to mrzout, který dával Josefovi a Marii nepokrytě najevo, že pro ně nemá místo.

Ale bylo to tak opravdu v Betlémě před dvěma tisíci lety?

Třeba ne. Já si raději představuji, že ten hostinec měl na starosti nějaký dobrý člověk, který nedal Ježíškovi košem.

Poslechněme si jeho verzi:

„Ježíšku, přišel jsem se na tebe do chléva podívat, protože prý s tebou můžu mluvit o všem ze svého života. Říká se, že jsi Boží Syn a Král Izraele, a já tomu věřím.

Jmenuji se Jáchym a v pohostinství pracuji už od svých šesti let. Ten hostinec postavil můj děd a tady jsem také poznal svou ženu. Mám čtyři syny a tři dcery, čtyřicet olivovníků a pár kusů dobytka. Pravidelně platím daně. Jinak si nemůžu stěžovat...

Právě jsem mluvil s tvým otcem, protože jsem mu chtěl vysvětlit, co se stalo před několika dny v noci. Hned jsme se spřátelili a dost jsem ho pobavil svými neohrabanými omluvami. Věc se má tak, že před čtyřmi dny zaklepali před západem slunce tví rodiče na dveře mého hostince. Když jsem je uviděl, dal bych jim třeba celý svůj hostinec, kdyby to šlo. Nevěř tomu, co o mně budou vyprávět historikové, až přejdou nějaké ty roky nebo staletí. Jsem dobrý Izraelita a nikdy jsem nikomu neřekl: „V mém domě pro tebe není místo.“ Víš, ty jsi totiž neviděl, jak to vypadalo uvnitř... Můj hostinec je ještě pochmurnější než tahle stáj. Je to jen dvůr se žlabem uprostřed. Stěží je

tam pár koutů, kde se člověk může schovat před deštěm, a marně bys tam hledal nějaké soukromí. Muži, ženy, děti a dobytek tam neustále jedí, spí a bivakují uprostřed nepřetržitého hluku. Mezi dobytkem jsou velbloudi, koně, osli, celá stáda ovcí... a pak taky štěnice, švábi, hovada a blechy.

Jistě chápeš, že jsem nemohl připustit, aby tvá matka vstoupila do takového chlívku. A zvláště teď, kdy do Betléma přijely spousty pocestných kvůli sčítání lidu. Právě proto, že neumím říkat ne, byl můj dům tím nejnevhodnějším místem na to, aby ses tam narodil. Ještě teď se ptám, zda jsem neměl vyhodit všechny ostatní hosty. Ale nemohl jsem to udělat. A to nejlepší, co jsem mohl udělat bylo, že jsem tvým rodičům nabídl naši stáj.

Když už jsem tady, věřím, že mě doopravdy posloucháš a rád bych se ti s něčím svěřil a pověděl ti, co mě tví rodiče naučili svou návštěvou v mém domě.

Až do teď jsem ti, Ježíšku, nelhal, ale ani jsem ti neřekl celou pravdu. Celá pravda je taková, že má duše se podobá mému hostinci.

Je neustále plná hostů. Přijímám je všechny: muže, ženy, obchodníky, poutníky, překupníky, zloděje...

Podle toho, o koho zrovna jde, se mé srdce podobá buď paláci, chrámu a nebo zlodějskému doupěti. Někdy je jako stáj, jindy jako špinavá stoka, skládka a nebo zahrada.

Je vůbec možné, aby tam bylo tolik věcí najednou? Nikdy jsem nad tím nepřemýšlel a domníval jsem se, že to možné je, protože tak to taky bylo. Ale nebyl jsem úplně spokojený.

Peníze, které se někdy doslova hrnou, a nadšení mé ženy zdánlivě umlčovaly tu drobnou tíseň, která se mne ze dne víc a víc zmocňovala a svírala mne.

Až ses tu objevil ty. Poprosil jsi mne jen o jeden jediný kout, a já tě poslal do stáje.

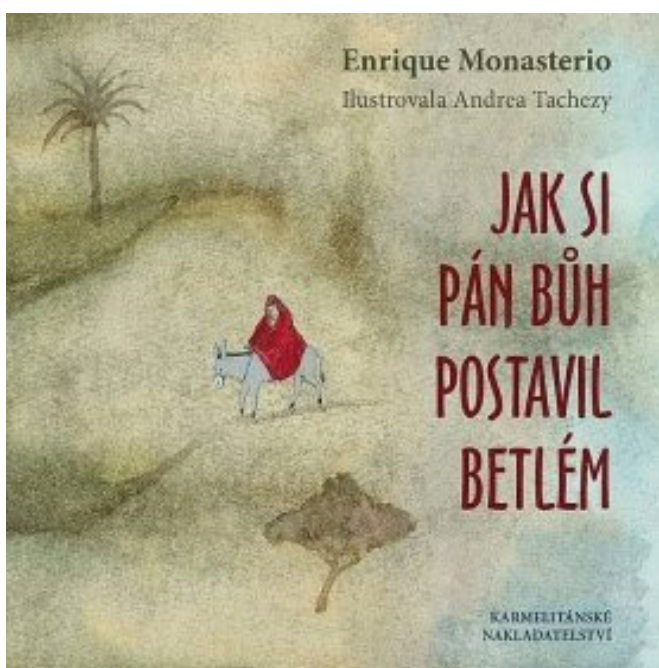

Co mám dělat? Od chvíle, kdy jsi prošel kolem mého hostince, nemám vůbec klid. Dnes večer jsem nemohl usnout. Myslel jsem, že mi Bůh chce něco říct, a přepadl mne strach – copak jsem schopen mu odpovědět?

Jsem hříšník, mám hostinec a rodinu, o kterou se musím starat. Přicházím do styku s různými lidmi a obchoduji s nimi. Chodívám k nim domů a přiznám se, že jsem se od nich mnohému špatnému přiučil.

Nemám v nenávisti cizince. Jsem přátelivý k Arabům, Řekům a dokonce i k Samaritánům – je to má práce.

Navštěvuji chrám, to ano, ale málo, protože vím, že kněží se na mě dívají skrz prsty. Možná, že i Bůh se ode mne navždy odtáhl.

Na to jsem včera myslel, když jsem ležel ve svém pokoji na rohoži a díval se oknem na tu novou hvězdu, která se objevila na nebi nad Betlémem. Nevím jak, ale když se začalo rozednívat, začalo svítat i mému rozumu.

Představil jsem si, že ty sám mi šeptáš do ucha:

„Pán je s tebou spokojený, Jáchy-me, protože jsi mu poskytl svou stáj. Nyní po tobě chce, abys už provždy odevzdal i smetiště ve svém srdci.“

Tady ti tedy své srdce nesu, Ježíši. Vždyť víš, že nemohu nikoho ze svého hostince vyhodit, je to veřejné zařízení a nikdy jsem si pro sebe nevyhrazoval právo někoho odmítnout, nebo přijmout. Vždy se u mne najde místo pro znaveného pocestného.

Najdeš-li však v mé duši nějakého nevítaného hosta, můžeš ho vypráskat, i kdyby ty rány měly padnout na můj hřbet.“

www.vira.cz
podle knížky

Jak si Pán Bůh postavil betlém

NEEXISTUJÍ DOKONALÉ RODINY

Maria a Josef se starali o Ježíše...

*Dítě rostlo a sílilo, bylo plné moudrosti
a milost Boží byla s ním.*

(srov. Lk 2,22-40)

Přijmout realisticky omezení

Neexistují dokonalé rodiny, které nám představuje klamná a konzumní reklama. V nich neubíhají roky, neexistují nemoci, bolest, smrt. Konzumní reklama předvádí iluzi, která nemá nic společného se skutečností, s níž se musejí dennodenně setkávat otcové a matky rodin. Mnohem zdravější je přijmout realisticky omezení a výzvy a

nedokonalosti a popřát sluchu volání ke společnému růstu, ke zrání v lásce a k pěstování pevného spojení, ať se děje cokoli.

Různé fantazie o idylické a dokonalé lásce jsou neúčinné, protože postrádají podněty k růstu. Idea jakési nebeské lásky na zemi opomíjí, že to nejlepší má teprve přijít, ono víno uzrálé v průběhu času.

Každý z nás je spleť kombinace světél a stínů

Každý z nás je spleť kombinace světél a stínů. Druhý člověk vedle mě je na tom stejně jako já...

Z tohoto důvodu si nenamlouvám, že jeho láska musí být dokonalá, abych si ho mohl vážit. Miluje mě takový, jaký je a jak to dokáže, se svými limity. Skutečnost, že jeho láska je nedokonalá, neznamená, že je falešná nebo že není skutečná. Je skutečná, ale omezená a pozemská.

Vyžadují-li od druhého přespříliš mnoho, dá mi to druhý nějakým způsobem najevo, protože nebude

schopen ani ochoten hrát roli nějaké božské bytosti, ani být služebníkem všech mých potřeb. Láska žije s nedokonalostí, omlouvá ji a umí mlčet ohledně limitů milované osoby.

Radost v manželství a v rodině, kterou lze zažívat také v bolesti, zahrnuje přijetí skutečnosti, že manželství je nutná kombinace radostí a námah, napětí a odpočinku, utrpení a osvobození, uspokojení a hledání, obtíží a potěšení, stále na cestě přátelství, které manžele vede k péči jednoho o druhého.

Tři klíčová slova pro každou rodinu

Přátelská láska pomáhá členům rodiny jít ve všech obdobích vpřed. Proto je třeba ustavičně pečovat o gesta, která tuto lásku vyjadřují bez skrblení, hojným užíváním ušlechtilých výrazů. V rodině je nezbytné používat tři slova. To chci zopakovat. Tři slova: *dovol, děkuji, odpusť*. Tři klíčová slova!

„Když členové rodiny nejsou neomalení a žádají o *dovolení*, když v rodině nejsou sobci a naučí se říkat *děkuji* a když si v rodině někdo uvědomí, že udělal něco ošklivého, a umí požádat *odpusť mi*, v takové rodině je pokoj a radost.“

Nebudme skoupí v užívání těchto slov, budme štědrí a opakujme je každý den, protože *mnohé mlčení tíží, často i v rodině, mezi mužem a ženou, mezi rodiči a dětmi, mezi sourozenci*.

Zato vhodná slova, řečená ve správnou chvíli, chrání a živí lásku každý den.

www.vira.cz

podle textu papeže Františka

V ADVENTU VYHLÍŽÍME TOHO, KTERÝ OSVĚCUJE A PROMĚŇUJE NÁŠ ŽIVOT

**Světlo adventního věnce postupně
prozařuje náš všední život**

V adventu si do bytu dáváme adventní věnec, na kterém postupně rozsvěcujeme čtyři svíce, které symbolizují Ježíše Krista jako Světlo, které osvěcuje náš všední život. Adventní věnec je zároveň i

symbolem věnce vítězů. Dáváme si jej proto do bytu s důvěrou v to, že se náš život ve spojení s Bohem zdaří, že Bůh scelí a narovná vše zlomené a nalomené v našem životě, že nakonec v našem životě zvítězí dobro, láska a světlo.

Vyhlížíme toho, který naplňuje naše nejhlubší touhy

V adventu vyhlížíme Toho, který osvěcuje a proměňuje náš život, a který naplňuje naše nejhlubší touhy. Náš život se ale může zdařit jen tehdy, jestliže hledíme na něco většího, na Boha, který přebývá v nás a mezi námi a spojuje nás navzájem hlouběji, než to dokážou naše city.

Různé stránky adventu

V adventu slavíme a očekáváme příchod Krista. V tomto očekávání máme přicházet i k sobě samým.

Máme vstoupit do vlastního srdce, v němž již Kristus přebývá. Když do něj dospějeme, pak zde zažijeme společenství s Kristem.

Nyní, v tomto okamžiku, čekáme na jeho příchod do svého srdce. Očekáváme ale i jeho konečný příchod při

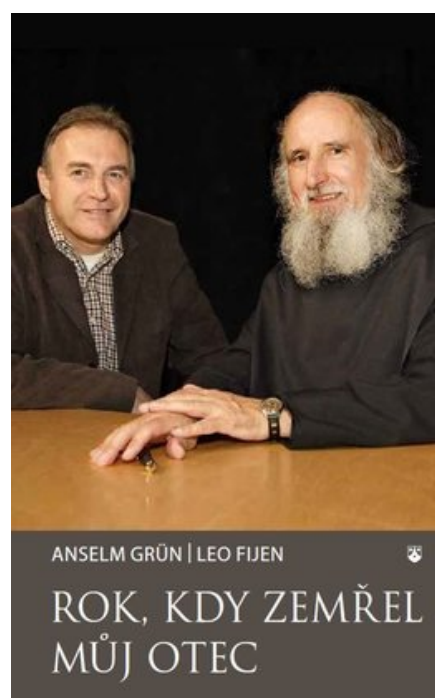
konci světa. A čekáme také na jeho příchod během svého vlastního umírání. Když zemřeme, svět pro nás končí. Tak zažíváme ten příchod, na který nyní čekáme. A tak má Kristův příchod také co do činění i s naším umíráním. Jde ale o čekání plné naděje, takové čekání, které rozevívá do široka naše srdce.

Očekávání Ježíšova příchodu v adventní době může naše srdce rozevřít a osvobodit pro to, aby v něm již dnes mohl přebývat Bůh.

V adventní době říká Bůh každému z nás: „*Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj*“ (Iz 43,1).

www.vira.cz

podle knihy **Rok, kdy zemřel můj otec**

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2021

*Putování
za hvězdou*

Čeká nás mnoho změn při „putování za hvězdou“ a dosud sami nevíme, jak velké tyto změny budou. V současné době je ovšem možné, že koronavirová opatření nám nedovolí koledovat tvář v tvář.

Charita ČR, která je pořadatelem této sbírky, plánuje 3 scénáře: běžnou osobní koledu, v našem děkanátu od 3. do 10. ledna, nebo koledu s omezením na základě protiepidemických opatření, nebo online koledu.

V naší Arcidiecézní charitě Olomouc jsme se dohodli, že půjdeme střední cestou, tedy budeme plánovat osobní koledu, kterou případně ihned operativně upravíme podle pokynů Krajské hygienické Stanice a opatření Ministerstva zdravotnictví, a spustíme zároveň online koledu (virtuální kasičku). Virtuální kasičkou bude dárce moci obdarovat konkrétní charitu, resp. obec podle PSČ.

Online koleda se plánuje spustit již od

poloviny prosince a měla by být dárčům otevřená po delší čas. K tomu budou na internetu k dispozici návodná videa a upoutávky.

Na srdci máme zejména zdraví našich dárců a koledníků, tudíž musíme počítat i s variantou velkých omezení, nebo úplného zrušení osobního koledování. Nicméně aby koleda mohla proběhnout, ať už v jakékoli míře, musíme ji připravit. Pak už bude na aktuální situaci, zda proběhne a jakým způsobem bude omezena.

Současná situace v nás může vyvolávat dojem, že nezmůžeme nic proti velkým problémům této naší doby, o nichž nás informují různá média, ale není tomu tak docela. Přejeme si připravit společně takovou tříkrálovou koledu, která bude i v případě těch nejpřísnějších omezení prostupovat do našich uzavřených domovů, která bude každému přinášet tolik potřebnou naději a při níž zazáří hodnoty, které jsou pro nás nejcennější. Abychom mohli takového cíle dosáhnout, potřebujeme vaši pomoc, která je i v těch nejdrobnějších věcech pro nás vždy velká.

Martin Provazník

A VĚDÍ TO VŮBEC LIDÉ?

aneb

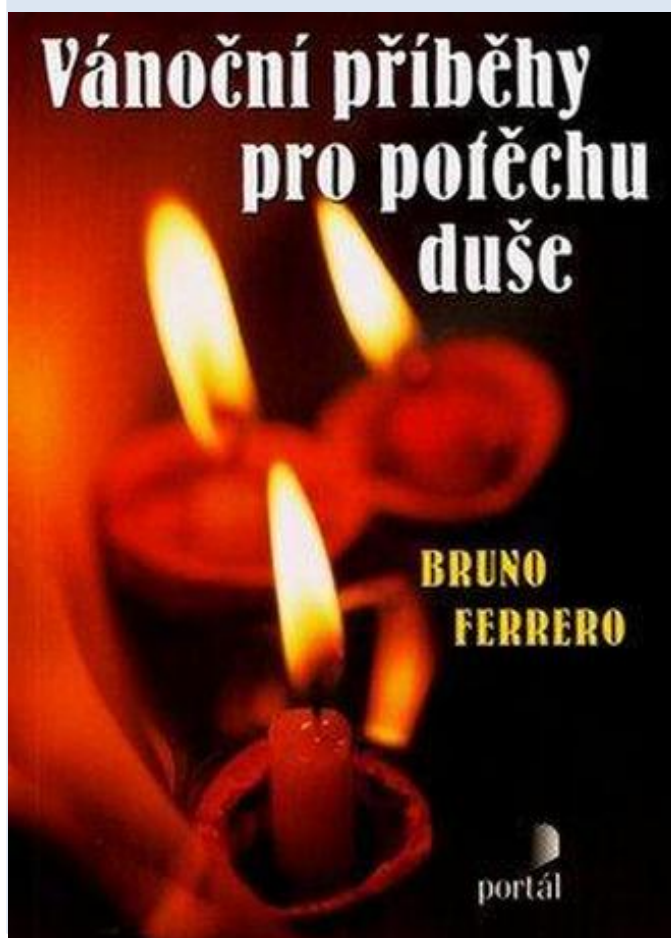
Zvířecí sněm o Vánočních svátcích

Kdysi dávno svolala zvířata sněm.

Liška se zeptala veverka: „Co pro tebe znamenají Vánoce?“

Veverka odpověděla: „Pro mne Vánoce znamenají krásný stromeček ozdobený spoustou svíček a cukrovím, které mám tak ráda.“

Liška se připojila se svou představou: „Pro mne samozřejmě nesmí chybět voňavá pečená husička. Bez pečínky by to opravdové Vánoce nebyly.“

Do řeči se jim vložil medvěd: „Vánočka! O Vánocích musím mít obrovskou sladkou vánočku!“

Slyšet se dala také straka: „Podle mne jsou o Vánocích nejdůležitější krásné a zářící šperky. O Vánocích se má všechno jen třpytit.“

Pozadu nechtěl zůstat ani vůl: „Vánoce dělá Vánocemi teprve šampaňské. Já bych ho vypil klidně dvě lahve!“

A osel, který to už nevydržel, se rychle zmocnil slova: „Vole, zbláznil ses? Vždyť na Vánocích je nejdůležitější Ježíšek. Copak jsi na to zapomněl?“

Vůl se zastyděl, sklopil velkou hlavu a zabučel: „A vědí to vůbec lidé?“

CO SE ANDĚLOVI NELÍBILO

aneb

Proč byl u jesliček oslík s volečkem

Zatímco Josef s Marií putovali do Betléma, jeden z andělů svolal všechna zvířata, aby mezi nimi vybral ta nejvhodnější, která budou v chlévě pomáhat Svaté rodině.

Jako první se samozřejmě hlásil lev: „Jen král je hoden sloužit Králi světa,“ zavrčel. „Já se postavím ke

vchodu a každého, kdo by se chtěl k Ježíškovi jen přiblížit, roztrhám!"

„Jsi příliš hrubý,“ odmítl ho anděl.

Andělovi se k nohám ihned začala lísat liška. Vychytrale ho s nevinným pohledem přesvědčovala: "Nejvhodnější jsem přece já. Každého rána pro Božího syna ukradnu nejlepší med a mléko. A Marie s Josefem se se mnou také budou mít dobře. Každý den jim přinesu mladoučkou slepici."

„Ty jsi příliš nepoctivá,“ namítl anděl. Po těch slovech před andělem roztáhl svůj nádherný ocas páv. Zamával mu peřím duhových barev před očima a prohlásil: „Se mnou se i obyčejná stáj změní v královský palác, který by jim záviděl i Šalomoun!"

„Ty jsi zase moc pyšný,“ mínil anděl. Zvířata předstupovala před anděla jedno po druhém a vychvalovala své největší přednosti. Marně. Andělovi se nezamlouvalo ani jedno z nich.

Ale všiml si osla a vola. Pracovali na poli u vesničana, který bydlel poblíž betlémské stáje.

Anděl na ně zavolal: „A co můžete nabídnout vy?"

„Nic,“ odpověděl osel a sklopil skromně dlouhé uši. „My jsme se nenaučili ničemu - jenom pokoře a trpělivosti.“

„Všechno ostatní nám přinese jenom rány holí.“

Vůl však nesměle namítl, aniž by vzhlédl od země: „Ale čas od času bychom mohli odhánět mouchy dlouhým ocasem.“

Konečně se anděl spokojeně usmál: „Právě vás jsem potřeboval!"

www.vira.cz

z knihy *Vánoční příběhy pro potěchu duše*

S ÚSMĚVEM ...

Ucpěte komíny, nepusťte Santu,
použij cement anebo maltu,
otevři okno, nasad' si kulíšek,
dárky ti přinese jedině Ježíšek.

„Mami, mami, hoří vánoční stromeček!"

„Neříká se, že hoří, říká se, že svítí, Petříku!"

„Mami, záclony už taky svítí!"

PRO DĚTI

Cesta za hvězdou

Mudrcové od Východu hledali cestu za Ježíšem podle nezvykle jasné hvězdy. Za jejím svitem se však nevydali sami. Zjisti, zda správnou cestu našla i všechna naše zvířátka na obrázku.

